

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

lertid været aftagende, vistnok navnlig på grund af større fedtstoftildelinger til bagerne, og man regner ikke med, at der i indeværende sukkerår vil blive tale om at anvende mere end 6 000 t sukker til dette formål.

I den seneste tid er det først og fremmest eksporten af fondants, som er kommet i forgrunden. Denne vare består for de 80 pct.s vedkommende af sukker, medens resten er glykose og lidt vand. En anden lignende vare, som også sælges meget, er æblesaft eller æblesirup med et indhold af sukker på 65 pct. Som det fremgår af de tal, der lige er givet, skulle der i det opstillede budget blive 15 000—16 000 t sukker tilovers til de to sidstnævnte eksportvarer, fondants og æblesirup.

Samtidig med opstilling af det omtalte budget blev der også taget stilling til spørgsmålet om prisen for det sukker, der leveres til fremstilling af eksportvarer, de varer, som jeg går ud fra at det ærede medlem hr. Tholstrup tænker på. Grundsynspunktet måtte her naturligvis være, at eksportindustriene skulle betale sukkeret med verdensmarkedsprisen. For de mere traditionelle eksportvarer krydsedes denne betragtning dog af det forhold, at en række af de lande, med hvilke vi skal konkurrere, tildeler sukkeret til deres eksportindustrier til en lavere pris end verdensmarkedets, og det kunne derfor på de pågældende områder ikke mindst af hensyn til interessen i at bevare markederne på længere sigt være nødvendigt at gå noget ned med sukkerprisen. Sådanne betragtninger kunne imidlertid ikke vel anlægges, for så vidt angår eksporten af de før omtalte sukkerblandinger som f. eks. fondants, idet der her næppe er nogen chance for at skabe et mere varigt marked. Desuden er det varer, der ikke er underkastet nogen synderlig forædling, ja, i virkeligheden må man vel sige, at det drejer sig om en forklædt sukkereksport. Man var derfor fra ministeriets side indstillet på, at varer af den her nævnte art skulle betale den fulde verdensmarkedspris for sukkeret, der vel efter forholdene på daværende tidspunkt kunne ansættes til henvend 1 kr. 20 øre pr. kg. Forslaget herom mødte imidlertid meget stærk modstand fra de pågældende eksportørgrupper, der gjorde gældende, at man herved helt ville slå denne eksport i stykker, og resultatet blev, at prisen indtil videre blev fastsat til 1 kr. 10 øre pr. kg.

Det viste sig imidlertid, at der på dette grundlag var så stor interesse for den pågældende eksport og så store afsætningsmuligheder på det engelske marked, at sukkertildelingerne ikke på nogen måde kunne rummes indenfor det lagte budget. I løbet af de første ca. 1½ måned af sukkeråret blev der til fondants og æblesirup tildelt lige ved 11 000 t sukker til effektivisering af eksport inden årets udgang, og da anmodningerne om sukkertildelinger til denne eksport stadig strømmede ind til direktoratet for vareforsyning, har man anset det for nødvendigt foreløbig at stoppe op og tage hele situationen op til ny overvejelse. Forholdet er i dag det, at direktoratet for vareforsyning ligger med uekspererede ansøgninger om 12 000—15 000 t sukker til fondants og 3 000—4 000 t sukker til æblesirup. Samtidig har en række af de mere betydende eksportører henvendt sig til ministeriet og henstillet, at der fastsættes en minimumseksportpris for fondants, idet det menes, at de danske eksportører konkurrerer for hårdt indbyrdes og derved presser eksportpriserne ned.

Af sukkerhøsten 1950 er der indtil nu solgt ca. 105 000 t til eksport, og da der yderligere af handelspolitiske grunde må regnes med visse tillægsleverancer til de skandinaviske lande, er det begrænset, hvor meget sukker der kan stilles til rådighed for den her omtalte eksport af fondants og æblesirup. Man er imidlertid kommet til det resultat, at det er muligt at disponere over ekstra 10 000 t til denne eksport, og der står herefter ialt ca. 15 000 t til rådighed til dette formål udover de allerede tildelte 11 000 t.

Fra ministeriets side vil man nødvendigvis skride til en nedskæring af de eksportønsker, der fremkommer — her er jeg enig med det ærede medlem hr. Tholstrup —, hvilket altså i givet fald måtte ske ved en fordeling af eksportmulighederne mellem de interesserede firmaer. Man vil også helst undgå at gribe ind i eksportvirksomhedernes indbyrdes konkurrence om det engelske marked gennem fastsættelse af en minimumseksportpris, således som det er foreslået af en gruppe af eksportørerne. Derimod anser man det, således som forholdene ligger, for rigtigst, at prisen for det sukker, der tildeles til denne eksport, nu forhøjes til 1 kr. 20 øre pr. kg, hvilket netop er den pris, der senest er opnået ved direkte eksport af sukker. Gennem en sådan forhøjelse af sukkerprisen håber man, at der vil kunne skabes balance mellem på den ene side ønsket